

יוסף גורס אינו

היתה לי הזכות לעבוד עם גורס למעלה מעשור. היתה זו שנת 1972, בה החל להתגבש חוק מועצת הפירות. יום אחד יום, בהרדת קודש, טוה גורס את הסעיפים המרכיבים את חוק המועצה, והופך את המוסד הזה לגוף סטטוטורי, המצמיד גם שיניים. נוסף על העבודה השוטפת של נכונן המטעים, ויסות השוק והפניית הפרי ליעדיו השונים, שקע גורס בניירת אדירה של מחשבות, הגות ותכנון המערכת על כל מרכיביה, סבך משפטי שרק אדם נינוה, שקול ובר-דעת יכול היה לו.

ואכן, באפריל 1974, באוירה הגיגית ומכובדת, קמה האספה המכוננת ובחרה חוקת את מוסדותיה.

גורס ידע לחלק סמכויות ונתן אוטונומיה למנהלי המחלקות, אולם לא "פיספס" מאומה בדרך פעילותם ועקב אחר כל צעד מצעדיהם. היתה בו הגדולה להפעיל אנשים ויחד עם זאת להנחותם ולתקן משגים.

שליטתו בשפות רבות שימשה כלי יעיל בקשריו עם גורמי היצוא, הקניינים בחו"ל,

ולא אחת זכה לארחם בארץ ולקשור קשרים אישיים שהתמידו שנים רבות. היתה בו היכולת להאזין ולהקשיב ואם גם לא תמיד יצאת בהרגשה שהפתרון מידי, ידעת שמישהו שמע ואף יעשה, מישהו מטפל בך. גורס, אם כי נראה ששמר מרחק מהעובדים, היה ער לכל הארועים המשפחתיים ואף ידע, מדי פעם, להפתיע.

ניהול המועצה בצוות הידוע לאורך שנים עם צבי ל. (לטוביציק - שיבל"א) כגזבר וסמנכ"ל, למרות העולמות השונים, הניגודים באופיים - ואולי בשל כך - היה זה צוות לענין שפעל בשני מישורים נפרדים ויחד עם זאת בהבנה ובהסכמה.

גורס הלש על המישור התכנוני, מסגור המערכת ומתן דרך לפעילותה ואילו צבי עסק בתכליס במישור הכספי. מה גם שצבי "שחרר" את גורס מחלק גדול מהטיפול בעובדים ובכלל הבעיות המינהליות האחרות.

גורס הכניס למועצה תרבות כחלק מערכיו ה"יקויים", תרבות ייכות, בהדרו איש לא התפרץ או הרים קול. אני

זוכרת את הבעת פניו כשמישהו ניסה להרים קול בלהט הוויכוח, הוא הביט בו במבט של חוסר ריכוז, כמי שמתקשה לשמוע ולהבין, והטונים היו צוללים מטה. כל ארוע במועצה זכה להתייחסות האישית. מי שנפרד מתפקידו או פרש לתחום שונה זכה לבלדה שנורת הומור, כתובה בחרוזים על מגילת קלף, כמוזכרת. גורס היה מופנם מאד בעבודה ולא שיתף איש בחייו ובעובר עליו. במלחמת יום הכיפורים, כשנותק הקשר עם בנו ארנון, ניסנו לחפשו בכל דרך אפשרית. גורס היה מודאג, מתוח, אך תפקד כרגיל. זכור לי איתו יום גורא בו הופיעו איש ואשה, נכנסו להדרו ובעבור דקות מספר יצא עמם, חיוור פנים, חלף על שולחני כשתיקו בידו ופלט בקול חנוק: "ארנון איננו". והלך. היה זה הרגע הקשה מכל, בו נסתם הגולל על ההופשים, ליקוט המידע, בו נקברה התקווה שאולי... לא חלף הודש ימים ונתבשרנו כי גם הוא, בתו של צבי ל., הצלע השנייה, נספתה בתאונת דרכים מהירדה. קשה היה לתפוס כיצד שני אנשים אלה תמשיכו לתפקד ולשאה בעול כשגורלם היכה בהם קשות. אני לא זוכרת את גורס מדבר בעבודה על ארנון. הוא כלא את צערו עמוק בפנים והמשיך לעסוק בכל כשליח שהוטלה עליו משימה. אבל במפגשים בבית היה גורס אחר. הרבה יותר פתוח, יותר משתף, גדוש הומור, שידע להשחיל את דאגתו לנעמי ולעבור לכל נושא שהופיע בעתונות היומית. לי כמוזכרתו היה האיש מוסד. אינטלקטואל בכל רמ"ח אבריו, שופע ידע, שקול, זהיר במתן תשובותיו, יסודי מאד ומעל הכל - היושר וההגינות היו מובילי דרכו.

גורס היה אחד מדור הנפילים, עם עבר עשיר בתפקידיו הציבוריים - השליחותיים, איש הגות ויחד עם זאת עשיה. איש רגיש ומופנם שאינו נותן דרור לרגשותיו, וכאלה הולכים ועוברים מן העולם. יהי זכרו ברוך.

קועטה אבשלום
חלמי מנשה

"יבוש ענבים לצימוקים"

מפעלנו מתמחה בייבוש ענבים לצימוקים בצורה הטבעית והבריאה עיי יבוש בשמש ובתנור מגדלי הענבים אשר יפנו אלינו את יבוליהם יקבלו מחיר מועדף

בדבר פרטים נא לפנות:
לקועטה אבשלום -
טל.: 08-225356
פקס: 08-235690
בכל שעות היום והערב

(Handwritten notes on the left margin, including: יוסף גורס אינו, מוסיף שגורס היה מופנם מאד בעבודה ולא שיתף איש בחייו ובעובר עליו...)

(Handwritten scribble at the bottom right corner.)